

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

19. december 2024*

»Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – produktansvar – direktiv 85/374/EØF – artikel 3, stk. 1 – begrebet »producent« – begrebet »person, der udgiver sig for at være producenten« – betingelser – leverandør, hvis navn delvist er sammenfaldende med producentens navn og det varemærke, som er anbragt på produktet«

I sag C-157/23,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Corte suprema di cassazione (kassationsdomstol, Italien) ved afgørelse af 6. marts 2023, indgået til Domstolen den 13. marts 2023, i sagen

Ford Italia SpA

mod

ZP,

Stracciari SpA,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af formanden for Fjerde Afdeling, I. Jarukaitis, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne D. Gratsias (refererende dommer) og E. Regan,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitssekretær: fuldmægtig C. Di Bella,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 8. februar 2024,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Ford Italia SpA ved avvocato M. Manfredonia,
- Stracciari SpA ved avvocato L. Landuzzi,

* Processprog: italiensk.

– Europa-Kommissionen ved G. Gattinara og F. Thiran, som befuldmægtigede,
og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 18. april 2024,
afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar (EFT 1985, L 210, s. 29).
- 2 Denne anmodning er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem på den ene side Ford Italia SpA og på den anden side ZP og Stacciarina SpA vedrørende Ford Italias produktansvar som følge af en trafikulykke, som ZP havde været udsat for, idet sidstnævnte havde kørt i et køretøj af mærket Ford, som denne havde købt hos Stracciari.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 I fjerde og femte betragtning til direktiv 85/374 hedder det:

»[B]eskyttelsen af forbrugerne gør det nødvendigt, at enhver, der har andel i produktionsprocessen, skal kunne gøres ansvarlig, for så vidt som et færdigt produkt eller et delprodukt af et sådant eller et leveret materiale lider af en defekt; af samme grund omfatter ansvaret importører af produkter fremstillet uden for Fællesskabet samt enhver, der præsenterer sig som producent i eget navn eller med sit eget mærke eller kendetegn, samt enhver, der leverer et produkt, hvis producent ikke kan identificeres.

[S]åfremt flere personer hæfter for den samme skade, er det af hensyn til beskyttelsen af forbrugerne nødvendigt, at skadelidte kan kræve fuld skadeserstatning hos hver enkelt.«
- 4 Artikel 1 i direktivet bestemmer, at producenten er ansvarlig for skade, der forårsages af en defekt ved hans produkt.
- 5 Det nævnte direktivs artikel 3 har følgende ordlyd:

»1. Ved »producent« forstår fabrikanten af et færdigt produkt, producenten af en råvare eller fabrikanten af et delprodukt, samt enhver person, der ved at anbringe sit navn, mærke eller andet kendetegn på produktet udgiver sig for at være dets producent.

2. Uden at producentens ansvar derved berøres, anses den, der med henblik på videresalg, udlejning, leasing eller enhver anden form for distribution som led i sin erhvervsvirksomhed indfører et produkt i Fællesskabet, som dettes producent i henhold til dette direktiv, og den pågældende er ansvarlig på samme måde som producenten.

3. Såfremt producenten af produktet ikke kan identificeres, anses enhver leverandør af produktet som dets producent, medmindre leverandøren inden for et rimeligt tidsrum oplyser skadelidte om producentens identitet eller om identiteten af den person, som har leveret produktet til ham. Det samme gælder, endog selv om producentens navn er angivet, for indførte produkter, der ikke angiver identiteten af den i stk. 2 omhandlede importør.«

6 Følgende fremgår af samme direktivs artikel 5:

»Såfremt flere personer i henhold til bestemmelserne i dette direktiv er ansvarlige for samme skade, hæfter de solidarisk, og uden at nationale bestemmelser om regres berøres.«

Italiensk ret

7 Direktiv 85/374 blev gennemført i den italienske retsorden ved decreto del Presidente della Repubblica nr. 224 – Attuazione della direttiva CEE n. 85/374 relativa al ravvicinamento delle disposizioni legislative, regolamentari e amministrative degli Stati membri in materia di responsabilità per danno da prodotti difettosi, ai sensi dell'art. 15 della legge 16. aprile 1987, n. 183 (præsidentielt dekret nr. 224 om gennemførelsen af direktiv 85/374/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar i henhold til artikel 15 i lov nr. 183 af 16.4.1987) af 28. maj 1988 (GURI nr. 146, af 23.6.1988, herefter »dekret nr. 224/1988«).

8 Dette dekrets artikel 3 med overskriften »Producent« fastsætter i stk. 1, at producenten er fabrikanten af det færdige produkt eller en af dets komponenter eller producenten af råvaren. Desuden forstås i henhold til denne bestemmelses stk. 3 ved producent også enhver person, der udgiver sig for at være producenten ved at anbringe sit navn, mærke eller andet kendetegn på produktet eller dets emballage.

9 Det nævnte dekrets artikel 4 om leverandørens ansvar bestemmer i stk. 1, at når producenten ikke er identificeret, pålægges samme ansvar den leverandør, der har distribueret produktet inden for rammerne af en erhvervsvirksomhed, såfremt denne inden for en frist på tre måneder fra indgivelsen af anmodningen ikke har oplyst den skadelidte om identiteten og adressen på producenten eller den person, som har leveret produktet til leverandøren. Denne bestemmelses stk. 5 fastsætter, at den tredjepart, der er angivet som producent eller forudgående leverandør i omsætningskæden, kan inddrages i sagen, og at den sagsøgte leverandør kan fritages for ansvar, hvis den angivne person giver møde og ikke bestrider denne angivelse.

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

10 Den 4. juli 2001 købte ZP en bil af mærket Ford (herefter »det omhandlede køretøj«) af Stracciari, som er forhandler af dette mærke og hjemmehørende i Italien.

11 Det omhandlede køretøj var blevet fremstillet af det tyske selskab, Ford WAG, og derefter leveret til Stracciari gennem Ford Italia, som distribuerer køretøjer fremstillet af Ford WAG i Italien. Ford WAG og Ford Italia hører til den samme koncern.

12 Den 27. december 2001 var ZP udsat for et trafikuheld, hvor en airbag i det omhandlede køretøj ikke fungerede.

- 13 Den 8. januar 2004 anlagde ZP sag ved Tribunale di Bologna (retten i Bologna, Italien) mod Stracciari og Ford Italia med påstand om, at de skulle tilpligtes at betale erstatning for den skade, som ZP angiveligt har lidt som følge af den defekt, som dette køretøj var behæftet med.
- 14 Ford Italia gjorde for denne ret gældende, at selskabet ikke havde fremstillet det omhandlede køretøj. Selskabet var kun leverandør, idet producenten havde været Ford WAG. Ford Italia gjorde ligeledes gældende, at selskabet på salgsfakturaen for det omhandlede køretøj havde angivet, at Ford WAG var dets producent, således at Ford Italia i det foreliggende tilfælde hverken kunne anses for selv at være denne producent i henhold til artikel 3, stk. 3, i direktiv 85/374 eller påtage sig det ansvar, som en producent måtte pådrage sig i henhold til dette direktiv.
- 15 Ved afgørelse af 5. november 2012 fastslog Tribunale di Bologna (retten i Bologna), at Ford Italia ifaldt ansvar uden for kontraktforhold som følge af fabrikationsfejlen ved den airbag, som det omhandlede køretøj var udstyret med.
- 16 Ford Italia iværksatte appel til prøvelse af dommen i første instans ved Corte d'appello di Bologna (appeldomstolen i Bologna, Italien).
- 17 Ford Italia gjorde til støtte for søgsmålet gældende, at retten i første instans med urette havde antaget, at det påhvilede Ford Italia at inddrage producenten ved adcitation for selv at kunne fritages for ansvar. Retten i første instans havde desuden truffet afgørelse ultra petita, idet den dømte Ford Italia som leverandør af det omhandlede køretøj, selv om ZP havde nedlagt påstand om, at selskabet blev dømt som producent.
- 18 Ved dom af 21. december 2018 stadfæstede Corte d'Appello di Bologna (appeldomstolen i Bologna) den af Ford Italia appellerede dom med den begrundelse, at sidstnævnte som leverandør med rette var blevet pålagt det samme ansvar som producenten, for så vidt som Ford Italias stilling skulle »sidestilles med producentens, som ikke var inddraget«. Da Ford Italia ikke havde nedlagt påstand om inddragelse af Ford WAG, kunne selskabet ikke gøre gældende, at det skulle fritages for ansvar i henhold til artikel 3, stk. 3, første punktum, i direktiv 85/374.
- 19 Ford Italia har iværksat kassationsanke til prøvelse af denne dom ved Corte suprema di Cassazione (kassationsdomstol, Italien), som er den forelæggende ret.
- 20 Ford Italia har til støtte for appellen kritiseret den løsning, som den forelæggende ret valgte i en sammenlignelig sag, hvor Ford WAG's producentansvar var blevet udvidet til at omfatte Ford Italia. Den forelæggende ret havde nemlig i det væsentlige truffet afgørelse om, at leverandøren af et defekt produkt i henhold til artikel 3, stk. 3, i dekret nr. 224/1988, som gennemførte artikel 3, stk. 1, i direktiv 85/374 i den italienske retsorden, med hensyn til produktansvar skal sidestilles med producenten, når leverandørens varemærke eller firmanavn og producentens varemærke eller firmanavn helt eller i vidt omfang er sammenfaldende, og produktet markedsføres under dette varemærke.
- 21 Den forelæggende ret ønsker imidlertid oplyst, hvad der er den nøjagtige rækkevidde af udtrykket »ved at anbringe sit navn«, som fremgår af artikel 3, stk. 3, i dekret nr. 224/1988, og i artikel 3, stk. 1, i direktiv 85/374.
- 22 Den forelæggende ret ønsker nærmere bestemt oplyst, om udvidelsen af producentens ansvar til at omfatte leverandøren således er begrænset til det tilfælde, hvor »anbringelsen« består i, at leverandøren fysisk trykker sit navn, mærke eller andet kendetegn på varen med henblik på at

udnytte en forveksling mellem dennes identitet og producentens identitet, eller om denne udvidelse ligeledes finder anvendelse, når der blot er sammenfald mellem identifikationsoplysningerne, således som er tilfældet i den foreliggende sag.

- 23 På denne baggrund har Corte suprema di cassazione (kassationsdomstol, Italien) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er det foreneligt med artikel 3, stk. 1, i [direktiv 85/374] – og i modsat fald, hvorfor ikke – at anlægge en fortolkning, ifølge hvilken producentens ansvar også omfatter leverandøren, selv hvis den sidstnævnte ikke fysisk har anbragt sit navn, mærke eller andet kendetegn på produktet, alene af den grund, at leverandørens navn, mærke eller andet kendetegn er helt eller delvist identisk med producentens?«

Anmodning om genåbning af retsforhandlingernes mundtlige del

- 24 Ved dokument indleveret til Domstolens Justitskontor den 29. april 2024 efter generaladvokatens fremsættelse af forslag til afgørelse har Ford Italia anmodet om genåbning af retsforhandlingernes mundtlige del i henhold til artikel 83 i Domstolens procesreglement.
- 25 Ford Italia har til støtte for sin anmodning i det væsentlige gjort gældende, at der foreligger en »ny faktisk omstændighed under retsforhandlingerne, men ikke en ny omstændighed i sagsakterne« vedrørende det tidspunkt, hvor forbrugeren fik kendskab til identiteten af den egentlige producent af det omhandlede køretøj. Generaladvokaten har set bort fra denne omstændighed i sit forslag til afgørelse, som derfor er baseret på en fejlagtig fremstilling af de faktiske omstændigheder.
- 26 Det skal for det første bemærkes, at der i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og i procesreglementet ikke er fastsat en mulighed for, at de berørte personer, der er omfattet af denne stats artikel 23, kan afgive indlæg som svar på generaladvokatens forslag til afgørelse. For det andet skal generaladvokaten i medfør af artikel 252, stk. 2, TEUF fuldstændig upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, der i overensstemmelse med statuten for Den Europæiske Unions Domstol kræver dennes deltagelse. Domstolen er hverken bundet af disse forslag til afgørelse eller af den begrundelse, hvorpå generaladvokaten har støttet disse. En parts uenighed med generaladvokatens forslag til afgørelse, uanset hvilke spørgsmål der undersøges heri, kan følgelig ikke i sig selv udgøre et forhold, som kan begrunde genåbning af retsforhandlingernes mundtlige del (dom af 6.10.2021, W.Ż. (Afdelingen for ekstraordinær prøvelse og offentlige sager ved den øverste domstol – udnævnelse), C-487/19, EU:C:2021:798, præmis 62 og 63 og den deri nævnte retspraksis)
- 27 Desuden kan Domstolen i overensstemmelse med procesreglementets artikel 83 til enhver tid, efter at have hørt generaladvokaten, ved kendelse bestemme, at retsforhandlingernes mundtlige del skal genåbnes, navnlig hvis den finder, at sagen er utilstrækkeligt oplyst, eller såfremt en part, efter at denne del af retsforhandlingerne er afsluttet, er fremkommet med nye oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er af afgørende betydning for Domstolens afgørelse, eller såfremt sagen bør afgøres på grundlag af et argument, som ikke har været drøftet af parterne eller de berørte.

- 28 Domstolen finder imidlertid i det foreliggende tilfælde, at den råder over alle de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse. Desuden fremgår det ikke af Ford Italias anmodning om genåbning af retsforhandlingernes mundtlige del, at den foreliggende sag skal afgøres på grundlag af et argument, som hverken har været drøftet af de berørte eller indeholder nye oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, der er af afgørende betydning for den afgørelse, som Domstolen skal træffe i denne sag. Under disse omstændigheder finder Domstolen, at det ikke er nødvendigt at genåbne retsforhandlingernes mundtlige del.

Om det præjudicielle spørgsmål

- 29 Den forelæggende ret ønsker med sit spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om artikel 3, stk. 1, i direktiv 85/374 skal fortolkes således, at leverandøren af et defekt produkt skal anses for en »person, der udgiver sig for at være producenten« af dette produkt, når denne leverandør ikke fysisk har anbragt sit navn, mærke eller andet kendetegn på det nævnte produkt, men det mærke, som producenten har anbragt på produktet, er sammenfaldende med dels leverandørens navn, eller en særpræget bestanddel heraf, dels producentens navn.
- 30 Det skal indledningsvis fremhæves, at direktiv 85/374 inden for sit anvendelsesområde har til formål at gennemføre en fuld harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, og at den skønsmargen, som medlemsstaterne råder over ved reguleringen af produktansvar, derfor er fuldstændig fastlagt ved direktivet og skal udledes af dets ordlyd, formål og opbygning (jf. i denne retning dom af 10.1.2006, Skov og Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, præmis 22 og 23).
- 31 Det skal i denne forbindelse konstateres, at de personer, som forbrugeren kan rette krav mod i medfør af den ansvarsordning, som er indført ved direktiv 85/374, er opregnet i dets artikel 1 og 3. Da direktivet som anført i foregående præmis har til formål at gennemføre en fuld harmonisering inden for sit anvendelsesområde, må opregningen af personer i artikel 1 og 3 anses for udtømmende (jf. i denne retning dom af 10.1.2006, Skov og Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, præmis 32 og 33).
- 32 Hvad angår ordlyden af disse bestemmelser pålægger artikel 1 i direktiv 85/374 producenten produktansvar, mens direktivets artikel 3, stk. 1, definerer begrebet »producent« som bl.a. fabrikanten af et færdigt produkt, producenten af en råvare eller fabrikanten af et delprodukt.
- 33 Selv om EU-lovgiver i henhold til artikel 1 i direktiv 85/374 principielt har besluttet at lade ansvaret for skader forårsaget af defekte produkter påhvile producenten, udpeger direktivets artikel 3 blandt de erhvervsdrivende, som har været involveret i produktions- og afsætningsprocessen for det pågældende produkt, dem, som ansvaret i henhold til direktivet ligeledes påhviler (jf. i denne retning dom af 10.1.2006, Skov og Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, præmis 29 og 30).
- 34 Det skal i denne henseende konstateres, at artikel 3, stk. 1, i direktiv 85/374 i det væsentlige indeholder to alternativer, hvoraf kun det første vedrører den, der i det mindste delvist er involveret i processen for fremstilling af produktet. Det andet omhandler derimod den, der udgiver sig for at være producent ved at anbringe sit navn, mærke eller andet kendetegn på dette produkt (jf. i denne retning dom af 7.7.2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, præmis 26).

- 35 Det fremgår således af den klare og utvetydige ordlyd af artikel 3, stk. 1, at det ikke er nødvendigt, at den, der udgiver sig for at være producent, deltager i processen for fremstillingen af produktet, for at denne kan kvalificeres som »producent« i denne bestemmelses forstand (jf. i denne retning dom af 7.7.2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, præmis 27).
- 36 En person som sagsøgeren i hovedsagen, der ikke fremstiller køretøjer, men blot køber dem af fabrikanten for at distribuere dem i en anden medlemsstat, kan derfor anses for »producent« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1 i direktiv 85/374, hvis vedkommende i overensstemmelse med dette direktivs artikel 3, stk. 1, har udgivet sig for at være producent ved at anbringe sit navn, mærke eller andet kendetegn på det omhandlede køretøj.
- 37 Den person, der udgiver sig for at være producent ved at anbringe sit navn, mærke eller andet kendetegn på det omhandlede produkt, giver derfor indtryk af at være involveret i fremstillingsprocessen eller at påtage sig ansvaret herfor. Brugen af disse angivelser indebærer derfor, at denne person anvender sin anseelse med henblik på at gøre produktet mere attraktivt for forbrugerne, hvilket til gengæld må medføre, at den pågældende kan ifalde ansvar for denne brug (dom af 7.7.2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, præmis 34).
- 38 Tvisten i hovedsagen rejser imidlertid spørgsmålet om ansvaret for den officielle distributør i Italien af et defekt produkt, dvs. i det foreliggende tilfælde Ford Italia, som ikke selv fysisk har anbragt sit navn, mærke eller andet kendetegn på denne vare, idet det mærke, der fremgår heraf, dvs. Ford, er blevet anbragt under fremstillingsprocessen for denne vare og svarer til producentens navn. Det skal derfor efterprøves, om den omstændighed, at dette mærke ligeledes svarer til en særpræget bestanddel af denne distributørs navn, er tilstrækkelig til, at sidstnævnte kan kvalificeres som en »person, der udgiver sig for at være producenten« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 85/374.
- 39 I denne henseende kan ordlyden af denne bestemmelse, hvori der henvises til en person, »der udgiver sig for at være producenten« »ved at anbringe« sit navn, mærke eller andet kendetegn på produktet, ganske vist tyde på, at denne kvalificering er betinget af en aktiv handling fra denne persons side, der består i selv at anbringe en sådan angivelse på det pågældende produkt.
- 40 Det skal imidlertid for det første bemærkes, at denne henvisning, således som det er anført i nærværende doms præmis 37, i det væsentlige vedrører adfærden hos en person, der bruger anbringelsen af sit navn, mærke eller andet kendetegn på en vare for at give indtryk af at være involveret i fremstillingsprocessen eller at påtage sig ansvaret herfor.
- 41 Det er i dette perspektiv uden betydning, når denne person leverer det pågældende produkt, om vedkommende selv fysisk har anbragt en sådan angivelse på det nævnte produkt, eller om dennes navn indeholder den angivelse, som fabrikanten har påført produktet, og som svarer til sidstnævntes navn. I disse to tilfælde udnytter leverandøren sammenfaldet mellem den omhandlede benævnelse og sit eget selskabsnavn til at præsentere sig over for forbrugeren som ansvarlig for produktets kvalitet og til at skabe en tillid hos forbrugeren, der kan sammenlignes med den tillid, som denne ville have haft, hvis produktet blev solgt direkte af producenten. I begge tilfælde skal den pågældende derfor anses for en person, der »udgiver sig for at være dets producent« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, stk. 1, i direktiv 85/374.

- 42 For det andet skal det i overensstemmelse med fast praksis bemærkes, at der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot skal tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og til de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (dom af 24.11.2022, Cafpi og Aviva assurances, C-691/21, EU:C:2022:926, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).
- 43 Det fremgår i denne henseende af artikel 5 i direktiv 85/374, sammenholdt med fjerde og femte betragtning hertil, at EU-lovgiver har anlagt en bred fortolkning af begrebet »producent« for at beskytte forbrugeren (jf. i denne retning dom af 7.7.2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, præmis 31).
- 44 Det fremgår af fjerde betragtning til direktiv 85/374, at EU-lovgiver, henset til beskyttelsen af forbrugerne, gør det nødvendigt, at »enhver«, der præsenterer sig som producent ved at anbringe sit navn eller sit eget mærke eller kendetegn på produktet, skal kunne gøres ansvarlig på samme måde som den »egentlige« producent. Desuden fremgår det af dette direktivs artikel 5, sammenholdt med femte betragtning til direktivet, at det ansvar, som påhviler den person, der præsenterer sig som producent, ikke adskiller sig fra det ansvar, som den »egentlige« producent ifalder, og at forbrugeren frit kan vælge at kræve fuld erstatning for skaden hos hver enkelt af dem, idet de hæfter solidarisk (jf. i denne retning dom af 7.7.2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, præmis 32).
- 45 Det fremgår således, at artikel 3, stk. 1, i direktiv 85/374 har til formål at gøre det lettere at identificere den egentlige producent af det omhandlede defekte produkt. I denne henseende fremgår det af begrundelsen vedrørende artikel 2 i Kommissionens direktivforslag af 9. september 1976, der ligger til grund for direktiv 85/374, hvilken bestemmelse uden indholdsmæssige ændringer er blevet til direktivets artikel 3, at EU-lovgiver var af den opfattelse, at forbrugerbeskyttelsen ikke ville være tilstrækkelig, hvis distributøren kunne »henvise« forbrugeren til producenten, som forbrugeren muligvis ikke kender (jf. i denne retning dom af 7.7.2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, præmis 33).
- 46 Følgelig skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 85/374 i lyset af den sammenhæng, hvori denne bestemmelse indgår, og det formål, der forfølges med den lovgivning, som den udgør en del af, fortolkes således, at begrebet »person, der udgiver sig for at være producenten« som omhandlet i den nævnte bestemmelse, ikke udelukkende kan omfatte den person, som fysisk har anbragt sit navn, mærke eller ethvert andet kendetegn på produktet. En anden løsning ville føre til en begrænsning af rækkevidden af begrebet »producent« og dermed skade forbrugerbeskyttelsen. Det skal navnlig antages, at leverandøren af en vare »udgiver sig for at være producenten«, når denne leverandørs navn, eller en særpræget bestanddel heraf, er sammenfaldende med dels producentens navn, dels det navn, mærke eller andet kendetegn, som sidstnævnte har anbragt på varen.
- 47 Eftersom den person, der udgiver sig for at være producenten, og producenten af det defekte produkt er solidarisk ansvarlige i henhold til artikel 5 i direktiv 85/374, berører forbrugerens påberåbelse af denne persons ansvar imidlertid ikke bestemmelserne i national ret om klageadgang, og navnlig de bestemmelser, der gør det muligt for den nævnte person dernæst at drage fabrikanten af det defekte produkt til ansvar.
- 48 Henset til ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 3, stk. 1, i direktiv 85/374 skal fortolkes således, at leverandøren af et defekt produkt skal anses for en »person, der udgiver sig for at være producenten« af dette produkt, som omhandlet i denne

bestemmelse, når denne leverandør ikke fysisk har anbragt sit navn, mærke eller andet kendetegn på det nævnte produkt, men det mærke, som producenten har anbragt på produktet, er sammenfaldende med dels leverandørens navn, eller en særpræget bestanddel heraf, dels producentens navn.

Sagsomkostninger

- 49 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar

skal fortolkes således, at

leverandøren af et defekt produkt skal anses for en »person, der udgiver sig for at være producenten« af dette produkt, som omhandlet i denne bestemmelse, når denne leverandør ikke fysisk har anbragt sit navn, mærke eller andet kendetegn på det nævnte produkt, men det mærke, som producenten har anbragt på produktet, er sammenfaldende med dels leverandørens navn, eller en særpræget bestanddel heraf, dels producentens navn.

Underskrifter